



HAMDİ SAğLAMER

(1932 - 2017)

Hamdi Saęlamer Ağabey 1932 Samsun doğumludur. 1957 yılına kadar gúnahlarla dolu gayr-i İslami bir girdabın içinde dönüþ dururken, o sene dünyası deęiþir, 'Saęlam' bir nur talebesi oluverir Saęlamer ağabey. 1958'de Bediüzzaman'ı Isparta'da ziyaret eder, Hz. Üstad ona orada bir vazife tevdi eder. Der ki: "Seni otuz senelik talebelerimle birlikte talebeliğe kabul ettim. Samsun'a gidince benim bedelime Karadeniz ve havalisini gez." Hamdi ağabeyi artık kimse tutamaz. Zübeyir ve diğer ağabeylerin de tertip ve desteğiyle bihakkin aldığı vazifeyi ifa eder. Oldukça uzun hatıraları hem Samsun'da, hem İzmir'de iki kere kamera ile kaydedilmiþtir. Kendi yayınladığı "Hatıralarım" adlı kitabından tamamı okunabilir. 23 Ekim 2017 tarihinde 85 yaþında iken vefat eden ağabeyimize Allah'tan rahmetler niyaz ediyoruz.

Hamdi Sağlamer Anlatıyor:

1932 yılında Samsun'da doęmuþum. 1957 yılına kadar gúnahlarla dolu gayr-i İslami bir hayatın girdabı içinde dönüþ duruyordum. İslamiyet'e, Risale-i Nur'a doğru ilk adımımı rüya âleminde attım.

GAYR-İ MEŞRU HAYATTAN BİR TOKATLA UYANDIM.

Rüyamda yine bir iþret âlemindeyim. Nurani bir zat yanıma geldi, þefkatle: "Evlâdım, bu içkiyi bir daha sakın içme" diye tembih etti. Ben: "Peki hocam, bir daha içmem" deyince, o zat döndü ve gitti. Ama ben, "hocayı savdık" nasılsa der gibisinden devam ettim.

Biraz sonra o zat tekrar geldi yanıma. Fakat o mülâyim ve þefkatli hali gitmiþ, yerini şiddet ve celâl almıþtı. Gözlerinden sanki lâvlar saçıyor, hiddetinden yüzü değişik bir hal almıþtı. Bana: "Ben sana bunu bir daha içmeyeceksin demedim mi?" deyip enseme bir tokat yapıştırdı. Ben korkudan yüzükoyun toprağa gömüldüm. Nefesim kesildi, nefes alamıyor, boğuluyordum. Uğraştım ama bir türlü kurtulamadım. "Bir daha içmeyeceğim!" diye bağırarak uyandım.

Rüyamda yediğim o tokadın yeri çok şiddetli ağrıyordu. Tam bir hafta ağrıdı. Parmakların izini hala enseme hissediyordum. İþte o tokat, benim hayatımın dönüm noktası olmuþtu.

O tokadın sevgiyle İslamiyet'e dair meseleleri araştırmaya baþladım. Bu araştırmalarım esnasında Risale-i Nur eserleri geçti elime. Fakat risaleleri pek anlamıyordum. Yine bir rüya gördüm. Nur yüzlü, sarıklı, cübbeli mübarek bir zat, elinde tarif edemeyeceğim bir ışıkla, elimden tutup zifiri karanlıklardan bilmediğim ve görmediğim yerleri hem gezdirip, hem de risalelerden anlamadığım yerleri izah ediyordu bana. Bu alaka aralıksız iki ay devam etti. Risaleleri anlamaya baþlayınca o zatı bir daha göremedim.

ÜSTAD BİZİ KABUL ETTİ

Risale-i Nur eserlerini okumaya baþladıktan yedi-sekiz ay kadar sonra, Samsun/Bafra'nın nur talebesi Muammer Şenel ağabeyle beraber Isparta'ya Üstad Bediüzzaman hazretlerini ziyaret etmeye karar verdik ve gittik. Rüşdü Çakın ağabeyin boyacı dükkânına gittik önce. Orada oturanlardan birisi: "Gazi Yiğitbaşı ile iki mebus, Üstad'ı ziyarete geldiler, Üstad çok hasta olduğundan görüþmeyi kabul etmedi, geri döndüler" dedi.

O zaman, çok üzülmüþ, ümitsizliğe kapılmıþtım. Beþ dakika geçti geçmedi, yirmi yaþlarında bir genç kapıya geldi: "Üstad sizi bekliyor" dedi ve yürümeye baþladı. Biz de hemen peşine düştük. Bir bahçe kapısının önüne gelince, kapı açıldı.

Kapıda Bayram Yüksel Ağabey göründü, bizi içeri aldı: "Maşallah, tebrik ederim, Üstad sizi kabul etti" dedi ve bizi iki katlı evin üst katına, Üstadın yanına çıkardı. Isparta'da müze olan evden bahsediyorum.

ÜSTAD'I SANKİ ÇOK GÖRMÜŞÜM GİBİ GELDİ BANA

Üstad Hazretleri karyolanın üzerinde başında ceviz yeşili bir sarık, sırtında cübbe, cübbenin içinde yakasız beyaz bir gömlek, sırtına aldığı yorganla oturuyordu.

Üstad'ı görünce, hemen bir yakınlık hissettim ben. Daha evvel sanki çok görmüşüm gibi geldi bana. Ama nerede gördüm, bir türlü çıkaramıyordum. Daha önce resmini dahi görmemiştim. Epeyce sonra anladım ki; meğer her gece rüyamda iki ay bana ders veren, Hz. Üstad'mış. Aynı kılık kıyafetle karşımda duruyordu Üstad.

Üstad hazretlerinin yanına, yattığı karyolaya doğru yaklaştım. Daha önceden elini öptürmediğini duymuştum; ama ben, ne olursa olsun öpeceğim diye niyet etmiştim. Eline uzandım, öptüm. Üstad elini öpmeme müsaade etmişti. Ben, Elhamdülillah Üstad'ın elini öptüm diye bir kenara çekilip oturmak istedim. Fakat Hz. Üstad, "Gel kardaşım" diyerek alınımdan öptü ve beni kucakladı, yanı başında yer göstererek, "Buraya otur" diye, adeta emretti. Muammer Şenel ağabey karyolanın ayakucunda, kilimin üzerinde oturuyordu.

ÜSTAD KONUŞAMIYOR DA, AĞABEYLER KENDİLERİNDEN Mİ SÖYLÜYORLAR ACABA?

Üstad bana bazı sorular soruyor, fakat çok yakınında olduğum halde sesini hiç duyamıyordum. Karşımdaki duvarın dibinde duran birisi: "Üstad'ımız size Samsun'daki hizmetlerden soruyor" dedi. Ben de anlattım. Hz. Üstad başka sorular da soruyor, ama fısıltı halinde çıkan sesini duyamıyordum. Duvarın dibinde gördüğüm şahısların Hüsnü Bayram ile Bayram Yüksel ağabeyler olduğunu fark ettim. O ana kadar odanın içinde oldukları halde heyecanımdan onları fark edememişim.

Üstad'la konuşmamız devam ederken, Üstad'a yakın olduğum halde sesini hiç duyamamam, Hüsnü ağabeyin uzakta olduğu halde duyması sebebiyle; "Üstad konuşmıyor da, bunlar kendilerinden mi söylüyorlar acaba?" diye içimden geçiverdi. Birden Hz. Üstad karyolanın üstünde, iki dizinin üzerine gelerek, diklenip pürüzsüz bir sesle konuşmaya başladı.

ÜSTAD: BENİM BEDELİME KARADENİZ VE HAVALİSİNİ GEZ

"Kardaşım, sen daha evvel buraya geldin mi hiç?" dedi. "Hayır, Üstad'ım, hiç gelmedim" dedim. Üstad, "Fesubhanallah! Fesuphanallah!" diyerek, elini yükseklerde gezdirerek büyük bir meydanı içine alacak bir daireyi çizer gibi yaparak: "Seni her zaman, sabah derslerinde burada görüyorum" dedi. Üstad bunları söylerken, büyük bir meclisin hudutlarını görüyor gibi, yüz hatları, gözleri çok duygulu, kol hareketleri sert ve gergin, işaret parmağı bir ok gibiydi.

Sonra Üstad Hazretleri dedi ki:

"Seni otuz senelik talebelerimle birlikte talebeliğe kabul ettim. Abdülmecid, Abdurrahman ve Ahmed Hamdi olarak Savlılarla beraber duamda dâhilsin. (Ahmed, Hamdi ağabeyin ön adıdır. Ö.Özcan) Samsun'daki kardeşlere benden çok selâm söyle. Ben Samsun'u ikinci bir Isparta olarak kabul ediyorum. Samsun'a gidince benim bedelime Karadeniz ve havalisini gez."

KARADENİZ TARAFLARINI KASABA KASABA DOLAŞMAK NASİP OLDU BİZE

Üstad hazretlerinin, "Karadeniz ve havalisini benim bedelime gez" diye vazife vermesiyle gayrete gelerek, Karadeniz taraflarını şehir şehir, kasaba kasaba dolaşmak nasip oldu bize. Gittiğim yerlerde, kabiliyetimin fevkinde Risale-i Nur eserlerinden okuyordum. Bu dersler bazen sabahlara kadar devam ediyordu.